



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. M.**
zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Horáčkovou
sídlem Dělnická 327/15, Praha 7

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2022, č. j. JMK 50010/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- 1. Předmětem tohoto rozsudku je přezkum záznamů bodového hodnocení řidiče (žalobce) v registru řidičů podle § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“).
- 2. Městský úřad Znojmo (dále jen „městský úřad“) oznámil žalobci přípisem ze dne 3. 2. 2021 dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (ke dni 25. 1. 2021) s poučením, že uplynutím

5 dnů od doručení oznámení pozbývá řidičské oprávnění. Žalobce podal proti provedení záznamu písemné námitky, které městský úřad rozhodnutím ze dne 26. 4. 2021, č. j. MUZN 65950/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl a provedené záznamy v bodovém hodnocení řidiče potvrdil. Žalobce následně podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

3. Žalovaný však rozhodnutím označeným v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
4. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 3. 5. 2022 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Žaloba

5. Žalobce v podané žalobě uplatnil námitky totožné s námitkami uplatněnými již v průběhu řízení před správními orgány. Obecně namítá, že se žalovaný řídil nesprávně zjištěným skutkovým stavem, věc nesprávně právně hodnotil, nehodnotil doložené důkazy a nevypořádal se náležitě s žalobcem uplatněnými námitkami. Konkrétně pak žalobce zpochybňuje, zda způsobitelným podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení vůbec mohly být příkazové bloky na pokutu uloženou na místě za přestupky spáchané ve dnech 11. 7. 2019 a 25. 1. 2021.
6. Pokud jde o přestupek ze dne 11. 7. 2019, žalobce namítá, že žalovaný rozhodoval pouze na základě nekvalitní kopie příkazového bloku. Městský úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nesprávně uvedl, že v tomto případě byla pokuta uložena žalobci den 27. 2. 2021. Tak tomu ale nebylo, neboť ke spáchání přestupku mělo dojít již dne 11. 7. 2019. Prvostupňové rozhodnutí je tedy zmatečné, přičemž žalovaný toto pochybení neodstranil, pouze bez řádného zhodnocení potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Dále žalobce namítá, že v kolonce 12 příkazového bloku chybí žalobcův podpis. V záznamu o přestupku je pouze razítko Policie České republiky a podpisy dvou policistů. Žalobcův podpis chybí. I na tuto vadu žalobce ve správním řízení poukazoval, ale žalovaný ani městský úřad se s námitkou nevypořádali. To je umocněno i tím, že součástí správního spisu nebyl nikdy originál příkazového bloku. Žalobce též poukázal též na skutečnost, že přestupek ze dne 11. 7. 2019 není uveden v usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 10. 2019, č. j. 46 PP 17/2016-207, o tom, že se žalobce osvědčil ve zkušební době po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. V něm uvedený soud konstatoval, že se žalobce dopustil pouze přestupků ve dnech 27. 1., 15. 3. a 16. 5. 2019.
7. Pokud jde o přestupek ze dne 25. 1. 2021, namítá žalobce, že v uvedený den nešlo o přestupek, který je uveden v jeho bodovém hodnocení, neboť při jízdě nedržel mobilní telefon [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu]. Žalobce z důvodu snížené viditelnosti, zamlžených brýlí a použití roušky slepě důvěřoval policistům, že záznam je správný. I kdyby měl správní orgán jen pochybnost o správnosti záznamu, měl rozhodnout ve prospěch žalobce.
8. Závěrem žalobce dodal, že má řidičské oprávnění již 28 let, nikdy nezpůsobil dopravní nehodu, nespáchal závažný dopravní přestupek a poslední záznam z bodového hodnocení řidiče byl již dne 25. 1. 2021. Poukázal též na délku správního řízení a na skutečnost, že se nemohl vyjádřit k originálu příkazového bloku, neboť originál není k dispozici a je otázkou, zda existuje, když není dohledatelný. Správní orgány se s jeho argumentací nevypořádaly.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že se s námitkami uplatněnými v žalobě již vypořádal v napadeném rozhodnutí, na jehož závěrech setrvává a odkazuje na jeho odůvodnění.

Žalobcova replika

10. Žalobce v replice uvedl, že pokud obsahovalo prvostupňové rozhodnutí písařskou chybu ohledně pokuty uložené dne 27. 2. 2021, pak měl městský úřad vydat opravné usnesení. Pokud tak neučinil, je prvostupňové rozhodnutí zmatečné. Průtahy v řízení žalovaný nikterak nevysvětlil. Ohledně podpisu na příkazovém bloku ze dne 11. 7. 2019 uvedl, že žalovaný není písmoznalcem, aby sám ověřil pravost žalobcova podpisu. Napadené rozhodnutí je postaveno na pouhé spekulaci žalovaného o pravosti žalobcova podpisu. Žalovaný se měl obrátit na písmoznalce.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by měl přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.
13. O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání. Žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil. Žalobce ani na výzvu soudu neuvedl, že na nařízení jednání trvá; soud má proto za to, že i žalobce s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

Posouzení žaloby

14. Soud v první řadě konstatuje, že s veškerými žalobními body uplatněnými v žalobě podané dne 3. 5. 2022 se již detailně vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí, v němž podrobně vysvětlil, proč je shledal nedůvodnými. Žalobce v žalobě však pouze zopakoval již v odvolání uplatněné námitky, maximálně s douškou, že se žalovaný s námitkou nevypořádal, aniž by reagoval na závěry žalovaného a osvětlil, proč má za to, že závěry žalovaného jsou nesprávné, nepodložené či liché. Z textu žaloby tak je sice zřejmé, že žalobce s žalovaným nesouhlasí, nicméně žalobce nevysvětlil proč. Žalobce nekoncepoval původní žalobu jako polemiku se závěry žalovaného, ale jako pouhé zopakování odvolacích námitek. Je tak otázkou, zda žalobce před podáním žaloby vůbec četl odůvodnění napadeného rozhodnutí nebo zda do žaloby z pohodlnosti pouze převzal námitky v takřka totožné podobě, jako byly uplatněny v podaném odvolání.
15. Soud v této souvislosti připomíná, že žaloba podle § 65 a násl. s. ř. s. představuje prostředek ochrany práv žalobce směřující proti rozhodnutí správního orgánu napadeného žalobou. Tomu musí odpovídat i obsah žalobních bodů uplatněných v žalobě [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, uvedl, že „za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byt' i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že **napadené správní rozhodnutí**

*z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) **napadeného správního rozhodnutí** pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“ Polemika obsažená v žalobních bodech tak musí primárně směřovat proti závěrům obsaženým v odůvodnění napadeného rozhodnutí.*

16. Pokud jde o žalobní body uplatněné původně podané žalobě, soud má za to, že se s nimi dostatečně a zcela správně vypořádal již žalovaný v napadeném rozhodnutí. Soud s těmito závěry souhlasí a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se plně ztotožňuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
17. Je třeba uvést, že konkrétní důvody tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalobce podrobněji vymezil až v replice k vyjádření žalovaného. Až v tomto podání totiž žalobce poprvé vytkl žalovanému konkrétní důvody nezákonnosti a pochybení, jichž se měl žalovaný v rámci vypořádání odvolacích námitek dopustit. Do té doby jen opakoval námitky uvedené již v odvolání případně vytkl žalovanému, že se s nimi nevypořádal. Soud proto má tuto doplňující argumentaci za nepřípustné rozšíření žaloby o nové žalobní body [§ 71 odst. 2 třetí věta s. ř. s.]. Pokud se tedy soud bude argumentací uvedenou v replice zabývat, pak jen nad rámec nezbytného odůvodnění.

Obecně k přezkumu bodového hodnocení řidiče

18. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
19. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení nebo příkazním řízení na místě přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových či příkazových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových (příkazových) blocích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
21. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobitých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten

odpovídající počet bodů (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).

22. Žalobce nemůže být úspěšný s žalobním bodem týkajícím se přestupku ze dne 25. 1. 2021. Námitka se totiž netýká způsobilosti příkazového bloku k tomu, aby se stal podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce namítá pouze to, že záznam o přestupku zachycený v příkazním bloku neodpovídá skutečnosti, tedy že se tento přestupek nestal. Jak však vyplývá z citované judikatury, zákonnost a správnost příkazního bloku, resp. rozhodnutí o přestupku již v této fázi řízení při přezkumu bodového hodnocení řidiče nelze přezkoumávat. Podpisem příkazového bloku žalobce stvrdil souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v příkazním řízení na místě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81) a *de facto* tak převzal odpovědnost za to, že údaje uvedené na příkazovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem a že tento skutkový stav byl zjištěn úplně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 67/2013-16). Je třeba zdůraznit, že nebylo povinností žalobce příkazový blok na místě podepsat. Pokud nebyl schopen jeho obsah přečíst, mohl požádat o přečtení přítomné policisty, a pokud by si ani tak nebyl jistý, že záznam odpovídá skutečnosti, mohl odmítnout podepsat, čímž by dosáhl projednání přestupku v přestupkovém řízení před příslušným správním orgánem, v němž by mohl účinně hájit svá práva. Stejně tak se mohl žalobce, pokud snad dodatečně zjistil nesprávnost v obsahu příkazového bloku, pokusit o iniciování přezkumného řízení či obnovy řízení. Nic z toho však neučinil. Na žalobcem podepsaný příkazový blok ze dne 25. 1. 2021 je tedy třeba hledět jako na pravomocné a závazné rozhodnutí správního orgánu způsobilé být podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný i městský úřad postupovali zcela správně, pokud žalobci i přes jeho námitky ponechali záznam bodů na základě příkazového bloku ze dne 25. 1. 2021. Námitka není důvodná.
23. Druhá část žalobních bodů se týká příkazového bloku ze dne 11. 7. 2019.
24. Žalovaný v první řadě správně konstatoval, že na závěr o spáchání tohoto přestupku nemá žádný vliv obsah usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 10. 2019, č. j. 46 PP 17/2016-207. Sama skutečnost, že trestní soud spáchání přestupku nezjistil a nezohlednil jej při svém rozhodování, obsah příkazového bloku nikterak nevyvrací. Trestní soud nerozhodoval o tom, jestli se žalobce daného přestupku (nebo i jakéhokoliv jiného přestupku) skutečně dopustil, ale o tom, zda se žalobce osvědčil ve zkušební době. Jak také žalovaný správně poznamenal, zkušební doba, o níž trestní soud rozhodoval, uplynula dne 18. 6. 2019, a proto ani daný přestupek spáchaný až později nebyl relevantní pro rozhodnutí trestního soudu. Námitka není důvodná.
25. Žalobce dále vytýká správním orgánům, že při zjišťování skutkového stavu vycházely z nekvalitní kopie příkazového bloku, která je součástí správního spisu. Z obsahu spisu vyplývá, že záznam bodového hodnocení týkající se přestupku ze dne 11. 7. 2019 byl proveden na základě oznámení Policie České republiky ze dne 12. 7. 2019, které je součástí správního spisu. Jak uvádí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, i oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok, představuje podklad pro provedení odpovídajícího bodového záznamu. V daném případě navíc pomocí kopie příkazového bloku ověřil, že údaje v oznámení o uložení pokuty zcela odpovídají údajům uvedeným na příkazovém bloku, jehož dvě kopie jsou rovněž součástí správního spisu. Je pravdou, že na jedné kopii je písemný záznam velmi špatně čitelný. Nicméně je na něm učiněna poznámka „Vytisknuto

s větším kontrastem (vzadu)“ s podpisem pověřené úřední osoby. Ve správním spise se tak nachází i druhá kopie příkazového bloku, na níž jsou všechny vyplněné údaje dobře čitelné. Obě kopie jsou přitom opatřeny ověřovací doložkou o tom, že souhlasí s originálem.

26. Správní orgány tak měly podle soudu dostatečně spolehlivý podklad k tomu, aby posoudily, zda příkazový blok představuje rozhodnutí způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Poskytnutá kopie příkazového bloku ze dne 11. 7. 2019 je dostatečně dobře čitelná a údaje v ní plně korespondují s obsahem oznámení o uložení pokuty. Originál pokutového bloku přitom není povinnou náležitostí obsahu správního spisu a není povinností správního orgánu vyžádat si ho, pokud jako v daném případě dostačuje k posouzení věci jeho kopie případně jen oznámení o uložení pokuty za přestupek (srov. rozsudky Nejvyšší správního soudu ze dne 4. 1. 2012, čj. c-74, ze dne 29. 3. 2017, čj. 8 As 186/2016-35, a ze dne 18. 4. 2018, čj. 6 As 360/2017-21). Správní orgány proto nepochybily, pokud vycházely pouze z kopie, kterou měly k dispozici. Námitka není důvodná.
27. Žalobce dále namítá údajnou *zmatečnost* prvostupňového rozhodnutí, s níž se žalovaný dle jeho názoru nevypořádal. Pochybení spatřuje konkrétně v tom, že městský úřad na straně 5 prvostupňového rozhodnutí nesprávně uvedl, že pokuta za přestupek, kterého se dopustil dne 11. 7. 2019, mu byla žalobci *uložena dne 27. 2. 2021*. Soud přisvědčuje žalovanému, že v kontextu odstavce odůvodnění, v němž je tento nesprávný údaj uveden, i celého prvostupňového rozhodnutí je zjevné, že jde o nesprávný údaj a zjevnou chybu v psaní. Nesprávnost uvedeného data musí být zjevná každému a na první pohled již proto, že žalovaný uváděl opakovaně, že za daný přestupek byl spáchán dne 11. 7. 2019 a že žalobci byla uložena pokuta příkazem na místě. Ostatně i žalobce zcela správně rozpoznal a již v odvolání namítl, že pokuta mu nemohla být uložena *dne 27. 2. 2021* a že je tedy tento údaj nesprávný.
28. Je třeba zdůraznit, že úkolem soudu je přezkum zákonnosti rozhodnutí správních orgánů nikoliv odstraňování zjevných chyb v psaní. Podstatné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je tedy, zda uvedením vadného údaje v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohl být žalobce zkrácen na právech, resp. zda tato chyba mohla mít vliv na výsledné posouzení věci. Městský úřad se v dané pasáži odůvodnění zabýval přestupkem spáchaným dne 11. 7. 2019, detailně popsal podstatu přestupku, způsob, místo a čas jeho spáchání, jakož i právní kvalifikaci. Uvedl také konkrétní číslo příkazového bloku, který byl žalobci v souvislosti s přestupkem vydán. Přitom je podstatná také okolnost, že ke dni 27. 2. 2021 se neváže žádný jiný přestupek, za který by byl žalobce bodově ohodnocen. Není zde tedy nebezpečí záměny za jiný žalobcem spáchaný přestupek. Nemůže být proto pochyb o tom, jakého přestupku se týkala argumentace uvedená v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
29. Žalobci lze přisvědčit v tom, že zřejmá chyba v psaní byla důvodem k vydání opravného usnesení podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. I kdyby však postup správních orgánů v této věci byl vadný v důsledku nevydání opravného usnesení, nešlo by o takovou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že neodstranění zřejmé nesprávnosti odůvodnění nemá žádný vliv na srozumitelnost či jednoznačnost prvostupňového a potažmo i napadeného rozhodnutí. Námitka není důvodná.
30. Žalobce namítá, že nepodepsal příkazový blok ze dne 11. 7. 2019. Stejně jako v podaném odvolání žalobce tvrdí, že v příslušné kolonce pro podpis obviněného chybí jeho podpis. Na

příkazovém bloku je pouze razítko Policie České republiky s podpisy dvou policistů. Žalobcův podpis zde však prokazatelně není uveden.

31. Žalovaný oproti tomu dospěl k závěru, že příkazový blok obsahuje podpis obviněného. Konstatoval, že je uveden v kolonce pro podpis obviněného, pouze je *protáhnut* až do výše uvedené kolonky pro podpis oprávněné úřední osoby. Žalovaný dále poukázal i na podobnost tohoto podpisu s podpisem obviněného na příkazovém bloku ze dne 25. 1. 2021, jehož pravost žalobce nepopírá. V reakci na odvolací námitku formulovanou tak, že příkazový blok nemá všechny náležitosti, tedy žalovaný konstatoval, že i příkazový blok ze dne 11. 7. 2019 obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti a je způsobilým podkladem pro záznam bodového hodnocení.
32. Pokud jde o údajnou absenci podpisu obviněného na příkazovém bloku, i soud má za to, že podpis obviněného je na příkazovém bloku uveden. Na bloku jsou skutečně dva podpisy. Pouze u jednoho podpisu je však uvedeno služební číslo policisty (oprávněné úřední osoby). Druhý podpis, který se i z laického pohledu markantně podobá žalobcovu podpisu uvedenému na listinách obsažených v soudním a správním spisu, zasahuje jak do kolonky pro podpis obviněného i pro podpis oprávněné úřední osoby. Není však u něj uvedeno služební číslo. Podle soudu není důvodu se domnívat, že by se na příkazový blok nadbytečně a bezdůvodně podepisovaly dvě úřední osoby. Je naopak zřejmé, že podpis obviněného je na příkazovém bloku uveden a příkazový blok tedy obsahuje i tuto formální náležitost.
33. Soud v této souvislosti odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soud, podle níž ke zpochybnění způsobilosti rozhodnutí o přestupku k záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče nestačí pouhé blíže nekonkretizované tvrzení dotčené osoby o tom, že se přestupku nedopustila.
34. V rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval problematikou skartovaných pokutových bloků shrnul dosavadní judikaturu NSS v této oblasti do následujících tezí: „1) *Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok [...]* 3) *Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podeprvena odpovídajícími důkazními návrhy.*“ (zvýraznění provedl soud). Obdobně i v rozsudcích ze dne 23. 11. 2022, čj. 9 As 189/2022-37, a ze dne 29. 3. 2017, čj. 8 As 186/2016-35, konstatoval Nejvyšší správní soud, že „nemůže ke zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dojít (bez dalšího, automaticky) vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Správní orgán musí v takovém případě posuzovat jak kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.“
35. V projednávané věci žalobce obecně uvedl, že přestupek nespáchal. Toto tvrzení následně spojil s tvrzením, že příkazový blok neobsahuje podpis obviněného jako jednu z povinných náležitostí příkazového bloku. Jak však již bylo uvedeno, podpis obviněného na příkazovém bloku uveden je. Žalobcovo obecné tvrzení, že přestupek nespáchal a nepodepsal příkazový blok, které není podloženo žádnými jinými konkrétními argumenty a důkazy, jimiž by žalobce spáchání přestupku případně pravost svého podpisu zpochybnil, proto nelze považovat za dostatečné zpochybnění pravdivosti údajů obsažených v oznámení o uložení

pokuty ze dne 12. 7. 2019 ani v příkazovém bloku ze dne 11. 7. 2019. Soud proto shledal námitku nedůvodnou.

36. Námitkou týkající se neustanovení znalce z oboru písmoznalectví k posouzení pravosti žalobcova podpisu na příkazovém bloku ze dne 11. 7. 2019 se soud nemohl zabývat. Tato námitka, jak již bylo uvedeno, byla uplatněna opožděně, neboť poprvé ji žalobce vznesl až v replice k vyjádření žalovaného po uplynutí lhůty k podání žaloby [§ 71 odst. 2 třetí věta s. ř. s.]. I kdyby však tato námitka byla uplatněna včas, má soud za to, že by nebyla důvodná. Žalobce v průběhu správního řízení namítal ve správním řízení primárně absenci podpisu obviněného jako jedné z formálních náležitostí příkazového bloku. V této souvislosti pouze poznamenal, že žádný ze dvou podpisů na příkazovém bloku není jeho. Tuto holou námitku však nedoprovodil žádným vysvětlujícím tvrzením, natož důkazy, které by alespoň naznačovaly, že příkazový blok nepodepsal. Zpochybňuje-li žalobce pravost či správnost veřejné listiny, kterou je i příkazový blok, nelze se spokojit s pouhým negativním nikterak nepodloženým tvrzením. Nehledě na to, že žalobcovo tvrzení nepůsobí za takové situace zcela věrohodně, je podstatné, že žalobce sám nenavrhl ve správním řízení provedení písmoznaleckého posudku. Tento důkazní prostředek zmínil poprvé až v replice k vyjádření žalovaného. Žalovaný proto nepochybil, pokud obecné tvrzení o absenci žalobcova podpisu, vypořádal stejně obecným způsobem, aniž by sám bez žalobcova návrhu ustanovil znalce k posouzení pravosti žalobcova podpisu.
37. Žalobce dále na několika místech žaloby opakovaně namítal, že se žalovaný nezabýval a náležitě nevypořádal s uplatněnými odvolacími námitkami. Soud k těmto námitkám souhrnně uvádí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí všemi zmíněnými námitkami zabýval a srozumitelně vysvětlil, proč je neshledal důvodnými. Pouhá skutečnost, že žalobce nesouhlasí se závěry žalovaného, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje. Námitka proto není důvodná.
38. Žalobce zmínil rovněž průtahy v řízení před žalovaným. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 26. 3. 2021, přičemž k vydání (vypravení) napadeného rozhodnutí došlo dne 5. 4. 2022. Žalobci tak lze dát za pravdu potud, že lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 71 odst. 3 správního řádu byla překročena, tedy napadené rozhodnutí nebylo vydáno ve 30 dnech, resp. ve složitějších věcech v 60 dnech od zahájení odvolacího řízení. Překročení lhůty pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by mohla mít bez dalšího vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení merita věci. Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby žalovanému uložil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by se tak nestalo, mohl podat žalobu na ochranu proti nečinnosti. Ani

tento žalobní bod proto soud nevyhodnotil jako důvodný.

39. Konečně, pokud žalobce uvedl, že za dobu 28 let, kdy má řidičské oprávnění, nezpůsobil žádnou nehodu, konstatuje soud, že tato okolnost je pro posouzení věci irelevantní. Záznam bodů je zákonným důsledkem rozhodnutí o přestupku. Z § 123a a § 123b zákona o silničním provozu plyne, že správní orgán nemá možnost správního uvážení, zda učiní záznam bodového hodnocení či nikoliv, případně v jaké výši. K uvedeným okolnostem tedy nelze přihlídnout jako k případné polehčující okolnosti.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl [§ 78 odst. 7 s. ř. s.]. Vady napadeného rozhodnutí, k nimž by musel přihlídnout i bez námitek, soud neshledal.
41. Soud neprovedl žalobcem navržené důkazy, neboť všechny jím označené listiny tvoří součást správního spisu, jehož obsahem se v řízení před soudy ve správním soudnictví dokazování neprovádí.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl s žalobou úspěšný ani zčásti. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, náleželo by mu proto právo na náhradu nákladů řízení. Nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu ovšem žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 31. července 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu